

gelse for Gentofte, at man regnede den ind under Købstæderne.

Parkov: Maa jeg blot i Anledning af en Bemærkning af det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) om, at man, naar Talen var om at finde en Værdimaaler, kun skulde tage Hensyn til de Produkter, der tilvirkes her i Landet og da særlig Landbrugsprodukter, sige, at jeg selvfølgelig er enig i, at man ogsaa skal tage Hensyn til disse, men jeg mener, at man i det hele skal tage Hensyn til de almindelige Livsfornødenheder, som enhver Familie bruger.

Jeg er bleven gjort opmærksom paa, at jeg før sagde, at de militære Lønningslove vare fra 70erne. Dette er ikke rigtigt, idet de ere fra 1867, og hvis man gaar ud fra, at der ved Fastsættelsen af Lønningerne den Gang har været taget Hensyn til Prisen paa Livsfornødenheder i Aaret forud eller 2 Aar forinden eller saa, vilde det sikkert vise sig at være rigtigt, hvad jeg udtalte før, at Tjenestemændene, hvad enten de tilhøre den ene eller den anden Etat, naar de under disse af mig her nævnte Forudsætninger fik deres Lønninger fastsatte i 1867, vilde have været vel tjente med at have haft en Værdimaaler.

H. L. Jørgensen: Jeg ønsker at sige et Par Ord om Ændringsforslag Nr. 15. Tanken om et saadant Forslag blev allerede rejst ved første Behandling af det ærede Medlem fra Skern (Ovesen). Det syntes den Gang, som om denne Tanke ikke rigtig kunde slaa igennem her, hvad ogsaa har været Tilfældet i Udvalget, og jeg beklager meget, at den ikke slog igennem der. Ganske vist blev der nedsat et Underudvalg til at tage Spørgsmaalet under Overvejelse, men det er rigtigt, naardet ærede Medlem fra Bornholm (Blem) har skrevet i sin Betænkning, at der ikke kunde opnaas Enighed i Underudvalget, saa at der kunde stilles positive Forslag, ligesom han heller ikke mente, at selve Lønningsudvalget vilde have givet et saadant Forslag sin Tilslutning. Desuagtet bebrejdede den ærede Ordfører Underudvalget — og det skulde vel særlig ramme det ærede Medlem fra Skern (Ovesen) —, at dette nu har siddet og slidt i 4 Maaneder i deres Ansigts Sved og ingenting udrettet, ikke en Gang har kunnet komme med et positivt Forslag. Det var en Bebrejdelse, som jeg ikke tror var berettiget, thi Underudvalget maatte arbejde under det Ind-

tryk, at der ikke i selve Lønningsudvalget vilde være nogen som helst Stemning for at realisere denne Tanke.

Den ærede Ordfører sagde tillige, at han forstod ikke, hvordan det ærede Medlem fra Skern kunde misforstaa hans Stilling, for han havde jo selv været med til at nedsætte Underudvalget. Nej, det har den ærede Ordfører ikke Ret i, for netop den Gang vi nedsatte Underudvalget, ledede den ærede Formand ikke Forhandlingerne i Lønningsudvalget, da ledede det ærede Medlem fra Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Nielsen-Grøn) som Lønningsudvalgets Sekretær Forhandlingerne, og jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis den ærede Formand havde ledet Forhandlingerne den Dag, var dette Underudvalg neppe blevet nedsat. (Afbrydelse). Ja, det er en Tro, jeg har, og som jeg maaske maa have Lov til at have.

Formanden: Det er ikke heldigt at komme med Meddelelser fra Udvalg her i Salen.

H. L. Jørgensen: Først den Gang disse høje Lønningsætser vare fastslaaede, og det viste sig her i Tinget, at der virkelig var Stemning for at faa denne Ændring frem, gav den ærede Ordfører sin Tilslutning. Jeg beklager, som sagt, at denne Tanke ikke kunde vinde Anklang her i Tinget eller i Udvalget noget før, thi jeg har en Formodning om, at vi saa vilde have staaet med andre Lønningslove end dem, vi staa med i dette Øjeblik. Den Dyrtid, som disse Lønningslove ere baserede paa, har i Virkeligheden aldrig svaret til det store Lønningstillæg, som her er foreslaaet. Jeg tror, at de Lønningslove, vi fik i 1902 og 1903, langt bedre svarede til Øjeblikkets Krav end disse Lønningslove her, og havde vi f. Eks. lagt Lønningslovene af 1902 og 1903, der sikkert bleve vedtagne med et mere bestemt Indtryk fra Tingets Side af, at de vare berettigede og tidssvarende, til Grund og derefter vare gaaede op i Forhold til, hvor meget vore Livsfornødenheder vare stegne siden den Gang, vare vi komne til et andet Resultat end nu. Derfor mener jeg, vi skulde have gaaet den Vej og ikke først vedtage disse meget høje Lønsætser og saa sige: Nu kunne vi lægge disse til Grund — for de have altid været for høje efter den Tid, de have været baserede paa.

Jeg er en Tilhænger af Forslagets Princip. Jeg udtalte allerede ved anden Behandling, at jeg gerne vilde være med